

VÍŤAZNÝ ŽIVOT

1/2011

Viera nám pomohla prekonať krízu
Skutočný príbeh
[4-5]

História, ktorú sa už nikedy nesmie opakovať
Svetový pamätný deň Holokaustu v Bratislave
[7-9]

Odpovede na modlitby ako zo Skutkov apoštolov

Svedectvá z misijného poľa

[6]

Čas sa kráti

„A buďte činiteľmi slova a nielen poslucháčmi“ (Jak 1:22).

REINHARD BONNKE

Na zemi žije v súčasnosti viac stratených duší než kedykoľvek predtým. Situáciu komplikuje aj to, že dnes máme na záchranu týchto ľudí ešte menej času ako tomu bolo v minulosti. Autor knihy Reinhard Bonnke, ktorý viac než tridsať rokov ohlasuje evanjelium po celej Afrike a v desiatkach krajinách sveta, je jedným z najsúkusejších a najobdarovanejších evanjelistov v histórii.

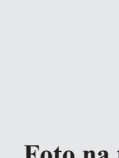
Táto nadčasová kniha inšpiruje a povzbudzuje k evanjelizácii našich priateľov či známych. Čas sa naozaj kráti a na ťahu sú obyčajní veriaci ako ty a ja. Reinhard Bonnke však nepoukazuje len na urgenciu evanjelizácie, ale tiež objasňuje jej biblické princípy. Skutočnosť, že tieto princípy fungujú, jasne dokazujú výsledky jeho evanjelizačných kampaní. Počas troch rokov, keď kázal Božie slovo asi tridsaťjeden miliónom ľudí, sa viac ako dvadsať miliónov z nich rozhodlo pre Ježiša Krista.

Do 17.4. len za 8,50 Eur

208 strán, mäkká väzba, 13 x 20 cm, obsahuje aj farebnú prílohu z Bonnkeho evanjelizácií
Pri objednávkach do 17.4.2011 (a tiež na našej konferencii) len za 8,50 Eur. Neskôr 9,50 Eur.

OBSAH

	skutočný príbeh - Viera nám pomohla prekonať krízu Minárovci	str. 4-5
	reportáž - Odpovede na modlitby ako zo Skutkov apoštolov	str. 6
	reportáž - História, ktorá sa už nikdy nesmie opakovať	str. 7
	rozhovor - Antisemitizmus v Európe očami izraelského veľvyslanca	str. 8-9
	nová kniha - Čas sa kráti Reinhard Bonnke	str. 10-11
	rozhovor - O divadle, drogovej závislosti a hraniciach pre herca- kresťana	str. 12-13
	vyučovanie - Podľa čoho poznáš učeníka Ježiša Krista?	str. 14
	správy zo sveta - Duchovné prebudenie mení Brazíliu	str. 15
	reportáž - Operácia „Vianočné dieťa“	str. 16
	cirkevné dejiny - Patrik - apoštol Írov (5. storočie)	str. 17
	inzercia - Objednajte si kázania na Mp3	str. 18
	fotogaléria - Zo života zboru	str. 19
	inzercia - Konferencia viery 2011	str. 20

Ako (pre)žiť v posledných časoch

Žijeme vo veľmi pohnutej dobe. Zdá sa, že ekonomická kríza je konečne na ústupe, no svet sa zmieta v ďalších problémoch. Japonskom otriaslo zemetrasenie magnitúdy 9 s vlnami cunami, ktoré dosahovali výšku až desať metrov. Jadrová elektráreň Fukušima bola dimenzovaná len na siedmy stupeň Richterovej stupnice a teraz predstavuje najvyššie nebezpečenstvo. Japonci určite potrebujú naše modlitby a pomoc. Je tiež veľmi zaujímavé, čo sa začiatkom roka dialo v arabskom svete, ktorý bol zvyknutý na diktátorské režimy a autokraciu. Spustili sa vlny demonstrácií, ktoré volali po slobode v krajinách ako Egypt, Líbya, Tunisko, Alžírsko. Budúcnosť týchto „revolúcií“ zďaleka nemusí byť taká „nežná“, ako tomu bolo v Československu.

Prorok Izaiáš predpovedal, že v posledných časoch temnota prikryje národy, ale v Božom ľude bude viac a viac svetla (Iz 60:2,3). Verím, že tieto ťažké časy, ktoré sú výzvou pre každého z nás, sa môžu zároveň stať najväčšou príležitosťou pre evangelizáciu. V prvom rade by sme nemali prepadať panike ako svet okolo nás. Pán Ježiš povedal, že keď sa to všetko bude diať, máme pozdvihnúť svoje hlavy, lebo naše vykúpenie sa priblížilo: „*A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi bude zovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie, takže zmŕtvujú ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príde na svet. Lebo nebeské moci sa budú pohybovať... A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie* (Luk 21:25-28).

Nemusíme chodiť so zvesenou hlavou. Potrebujeme upevniť svoj vzťah s Pánom a nájsť v ňom svoje útočisko. On je náš Pastier, nebudeme mať nedostatku. Istý anglický herec robieval divadelné predstavenia shakespearovských hier a vždy na záver, ako bonus, s profesionalitou prednesu zarecitoval Žalm 23. Publikum ho vždy odmenilo nadše-

ným potleskom. Na jeho predstavenia chodil aj jeden veriaci človek. Raz prišiel za hercom a navrhol mu: „Pane, mohol by som dnes predniesť Žalm 23 namiesto vás?“

Umelec sa podivil odvahe mladého muža, ale privolil. Povedal si, že ľudia v porovnaní s týmto amatérom aspoň ešte väčšmi ocenia jeho umenie. Mladík predstúpil pred publikum a tichým hlasom predniesol známy žalm. Chvíľu ostalo ticho, no potom bolo po celej sále počuť vzlyky. Herec bol v šoku, odtiahol mladého muža na stranu a pýtal sa. „Ako sa vám to podarilo? Ja som profesionálny recitátor, ale nikdy som nedokázal pohnúť poslucháčmi tak ako vy.“ „Pane,“ odvetil mladý muž, „vy poznáte iba žalm, ale ja poznám aj autora toho žalmu.“ Pre nás to nie sú len poetické slová. Veríme, že nebudeme mať nedostatku, že nás povedie k tichým vodám a k zeleným pažitiam, a že aj keby sme išli dolinou tône smrti, nebudeme sa báť zlého. Hospodin je totiž NÁŠ pastier.

Ale nesmieme zabúdať ani na trpiacich! To, že sme v bezpečí, nám nedáva právo na to, aby sme ľahostajne prechádzali okolo „polomŕtvych“ ako v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi. Kňaz aj levita toho úbohého muža radšej obišli, lebo boli veľmi „zanepřázdnení“ svojou službou. My však máme byť pohnutí milosrdenstvom ako ten Samaritán, ktorý sa oňho postaral. Svet má rozpoznať, že sme učeníci Ježiša Krista podľa lásky. Joyce Meyerová hovorí, že jej najmenej predávanou knihou je *Revolúcia lásky*. Viete prečo? Kresťania si myslia, že to poslanstvo nepotrebujú. Jedno z varovaní, ktoré nám Ježiš v súvislosti s poslednými časmi dal, je, že nepravosť sa rozmnoží do takej miery, že ochladne láska mnohých (Mat 24:12). Uprostred mrazu a temnoty tohto sveta by však naše svetlo malo žiariť najjasnejšie.

pastor Peter Čurík

Viera nám pomohla prekonať krízu

Jaro Minár je vedúcim misijnej skupiny Slovo života v Galante. Spolu s manželkou Ankou žijú v Nitre, kde vlastní realitnú kanceláriu. Najstaršia dcéra je už vydatá, no v ich domácnosti s nimi ešte žijú ďalšie dve deti – Adam a Sára. Minárovci si dávajú záležať na tom, aby čo najviac večerov trávili v rodinnom kruhu. Pred pár rokmi to však u nich doma vyzeralo celkom inak...

Jaro, prezrad' nám, aké si mal detstvo?

Vyrastal som v harmonickej rodine, v pokoji a láske. Rodičia ma učili úcte k druhým, skromnosti a slušnému správaniu. Vychovávali ma v katolíckej viere a od detstva až do svojich 18-tich rokov som pravidelne navštevoval kostol. Odnepamäti to bola viera mojich predkov, nič iné som nepoznal a každé iné náboženstvo, či učenie som považoval za nepravdivé, ba až nebezpečné. O Bohu som počul, ale nepoznal som ho.

Počas dospievania som cítil potrebu dozvedieť sa niečo viac, ale zostalo len pri čítaní nejakých kníh, či príbehov o „živote“ po smrti, alebo svedectiev ľudí, ktorí prežili klinickú smrť. Držal som sa však v bezpečnej vzdialenosti od akýchkoľvek radikálnych zmien v oblasti viery.

Ako si sa zoznámil s manželkou?

Počas štúdia na vysokej škole som sa zoznámil s Aničkou, po určitom čase som sa dozvedel, že je evanjelička. Denne sme sa vídali, bolo nám spolu dobre a zamilovali sme sa. Rozdiely vo vierovyznaniach neboli pre nás prekážkou. Po necelom roku sme sa vzali.

Spočiatku sme skôr z akejsi zotrvačnosti striedali návštevy v katolíckom a evanjelickom kostole, avšak po čase sme spoločne presiedlali na evanjelické bohoslužby. Hoci sa mi to z pozície katolíka ťažko priznávalo,

zdalo sa mi, že to evanjelici brali zodpovednejšie a úprimnejšie vo vzťahu s Bohom (aj keď uznávam, že nie všetci).

Kedy ste začali mať problémy v manželstve?

Po pár rokoch sa bezstarostná láska, ktorá nepozná prekážky, akosi začala strácať pod nánosmi starostí, povinností a problémov, ktoré prináša život. Anička prišla z rodiny, v ktorej zažila veľa stresu, nepokojov, kriku a znevažovania, čo dosť negatívne ovplyvnilo jej život. Bola veľmi citlivá a niekedy som jej správaniu nerozumel. Ja som jej zase nevenoval už toľko času, prestal som bojovať o jej priazeň, náš vzťah zovšednel. Pribúdali nedorozumenia, výčitky a hádky, ktoré sa niekedy vyhrotili až na neznesiteľnú úroveň. Manželka sa chcela so mnou rozviesť. Vôbec som si neuvedomoval svoju vinu. Myslel som si, že má na mňa prehnané nároky a neváža si, čo robím. Bol som z toho otrasený, znechutený a rozbitý. Nevidel som žiadne reálne východisko a bol som odhodlaný nejako to pretrpieť aspoň kvôli našej dcére. Nefajčil som, nechodil som do krčmy, ani za inými ženami, venoval som sa len svojmu koníčku po večeroch doma. V zamestnaní som bol na vedúcej pozícii a celkom dobre som zarábal. Mali sme byt, auto, finančne sa nám darilo a myslel som, že robím pre rodinu všetko, čo je v mojich silách.

A ako si to vnímala ty, Anka?

Nad svojím vlastným životom som sa prvýkrát skutočne zamyslela, keď som mala 31 rokov. S hrôzou som zistila, že napriek tomu, že navonok pôsobil úspešne – mali sme veľký 3-izbový byt, dobré auto, rozbehnutú kariéru, zdravie, navonok usporiadané manželstvo, šikovnú zdravú dcéru – nebola som so svojím životom spokojná a cítila som prázdnotu. V srdci som mala veľa bolesti z odmietnutia, neodpustenia a horkosti. Dokázala som byť veľmi výbušná, panovačná a pyšná. Naopak v práci som bola veľmi plachá, bála som sa vyjadriť vlastný názor, pretože som mala obrovský strach. Až na jednom kresťanskom koncerte som si uvedomila, že moje pokrytectvo, pretváрка a klamstvo sú jedna obrovská špina. Túžila som po zmene, no nevidela som z tejto situácie žiadne východisko. V tomto čase sme sa stretávali s priateľmi, veriacimi, ktorí nám hovorili o živom Bohu, ktorý nás miluje.

Jaro, kde nastal zlom?

Po desiatich rokoch manželstva, v ktorom sa striedali dni pokoja a harmónie s dňami vzájomných konfliktov a neriešiteľných situácií v našom vzťahu, sa stalo niečo zvláštne. Zoznámili sme sa s mladým manželským párom, ktorý nám hovoril o svojom vzťahu k Bohu a o tom, ako Boh úplne zmenil ich životy. Ich životné príbehy vyzerali ešte

hroznejšie ako naše a keď sa mi ten muž priznal, akú má za sebou minulosť, bol som pohoršený a utešoval som sa, že až tak hlboko som neklesol. Keď potom hovoril o pokání z hriechov a obrátení k Bohu, uznanlivo som prikyvoval a zároveň oponoval, že mňa sa to netýka, pretože ja až tak zle na tom nie som. Nevnímal som potrebu niečo na sebe meniť, cítil som sa dostatočne dobrý a spravodlivý. Pyšne som odpovedal, že sa určite nájdú ľudia, ktorí to potrebujú, ale ja nie. Stretli sme sa niekoľkokrát a pri našich rozhovoroch sa vždy reč dostala na tému Boh a viera. Znova a znova som počul o Božej láske a dozvedal sa veľa citátov z Biblie, ktoré môj známy používal pri každej téme. Až prišiel ten prelomový večer.

Mal som vtedy tridsať rokov a myslel som, že môj svetonázor, ktorý celé roky v škole formovala Darwinova teória a vedecké, socialistické, či iné ľudské ideológie, je už dostatočne sformovaný a jasný natoľko, aby som ho nemusel meniť. Sedeli sme s našimi priateľmi doma v obývačke a celý večer sme už hovorili iba o Bohu. Božie slovo prenikalo do môjho srdca čoraz hlbšie. Cítil som, že moje doterajšie predstavy o živote sa rúcajú ako domček z kariet. Nechápal som, ako je to možné a nevedel som, čo ďalej. Naši známi sa tesne pred odchodom opatrne spýtali, či by sa mohli s nami pomodliť. Prikývli sme bez obáv. Pamätám si len to, že ďakovali Bohu za naše stretnutie... Potom sa v mojom vnútri rozpútal oheň. Zrazu som si uvedomil, že vôbec nepoznám zmysel svojho života, že žijem v hriechoch, ktoré pokrytecky schovávam a v skutočnosti som prázdny a neviem, kam idem. V hĺbke duše som volal k Bohu a prosil: „Pane Bože, takto už ďalej nemôžem, ak naozaj si taký, ako som o Tebe teraz počul, prosím, pomôž mi a odpusť mi!“ Dovtedy som sa porovnával s ľuďmi,

ktorých som považoval za horších od mňa, teraz som však stál pred tvárou bezhriešneho Božieho Syna – Ježiša Krista a cítil som, že som hriešny a zasluhujem si trest. Bolo mi úzko a úprimne som sa rozplakal ako malé dieťa, ktoré prichytia, keď urobí niečo veľmi zlé. Bolo mi v tej chvíli naozaj veľmi ľúto, akým životom som dovtedy

Keď potom hovoril o pokání z hriechov a obrátení k Bohu, uznanlivo som prikyvoval a zároveň oponoval, že mňa sa to netýka, pretože ja až tak zle na tom nie som.

žil, hanbil som sa za seba. A vtedy sa stal zázrak – slzy mi ešte stekali po rukách, v ktorých som si držal tvár, na pleciach som vnímal mocný tlak batocha svojich hriechov, keď zrazu niekto prišiel a akoby ten batoh odstrihol veľkými nožnicami. Okamžite to zo mňa spadlo a cítil som sa slobodný a ľahký ako pierko. Vedel som, že Ježiš mi odpustil! Úplne to zbúrало moju dovtedajšiu predstavu o Bohu. Zrazu bol pre mňa blízky a osobný ako nikdy predtým. Cítil som jeho lásku a prijatie. Ešte som mal v očiach slzy, no rozosmial som sa a moje vnútro naplnil úžasný pokoj a radosť. Je zaujímavé, že veľmi podobnú skúsenosť vtedy zažila aj moja manželka. Vôbec sme sa na tom nedohodli, ani sme len netušili, čo sa

v ten večer udeje. Najskôr sa za svoje slzy hanbila, ale keď počula môj hlasný plač, odovzdala sa do Božích rúk bez váhania aj ona.

Anka, aké pocity si pritom mala ty?

Najskôr som sa cítila strašne. Plne som si uvedomovala, že odplatou za moje hriechy je smrť. Cítila som sa bezmocná, lebo som vedela, že to nezmením, aj keby som po celý zvyšok svojho života robila dobré skutky. Zároveň som si uvedomovala, že Boh nechce, aby som bola odsúdená. Tak veľmi ma miluje, že z lásky ku mne poslal na Zem svojho Syna. Boh mi vlastne nastavil zrkadlo a ponúkol nový život. Vtedy som sa rozhodla žiť pre Neho a poprosila ho o odpustenie. Odrazu som sa cítila očistená a prijatá niekým, kto je svätý a čistý. Takto som sa znovu narodila.

Vyzeráte obaja spokojne. Ale nie je to len nejaký emocionálny zážitok?

Určite nie. Prejavilo sa to totiž trvalou zmenou. Prestal som používať nadávky, klamať a ubližovať ľuďom. Boh zachránil moje manželstvo a celú moju rodinu. Naučil ma vážiť si druhých, milovať a odpúšťať. Spoznal som, že dávať je lepšie ako brať. Božie slovo sa stalo mojím každodenným chlebom a modlitba sa pre mňa stala rozhovorom s Bohom. V mojom živote ešte sú veci, ktoré potrebujem zmeniť, ale mám jasný cieľ. Boh mi dáva silu prejsť cez prekážky, keď sa pomýlim, a pomôže mi vstať, keď spadnem. Viem, že som zachránený a nikdy sa nechcem vrátiť späť. A spoznal som aj úžasných ľudí – bratov a sestry z celého sveta. Odvtedy som zažil ešte veľa odpovedí na modlitby, ale ten najväčší zázrak navždy zostane ten prvý – to, že sme ho spoznali osobne.

Odpovede na modlitby ako zo Skutkov apoštolov

India: Dôležitosť biblického vzdelania

Približne každý šiesty človek na Zemi je Ind. India je obrovská krajina, v ktorej Slovo života založilo niekoľko biblických škôl, kde trénuje učeníkov, aby mohli budovať Telo Kristovo. Hlad po Bohu medzi študentmi je enormný, rovnako ako potreba učenia Božieho slova. Indovia napriek veľkému prenasledovaniu zažívajú úžasné zázraky. Prinášame vám niekoľko svedectiev študentov biblických škôl, ktoré z prvej ruky zaznamenala nami vyslaná misionárka. (Mená sú kvôli bezpečnosti zmenené.)

- ♦ **Jednej kresťanke zavolali večer z domu,** že jej strýkovi dal niekto do jedla jed a má silné kŕče. V rýchlosti nevedela, čo robiť, a tak sa do telefónu začala za neho modliť prostredníctvom daru jazykov. O pár sekúnd bol úplne uzdravený a spolu s ním aj jej teta, ktorá padla počas modlitby na podlahu a bola vyslobodená z moci démonov.
- ♦ **Inú sestru zo severnej Indie od detstva trápili** zlí duchovia. Jej zdravotný stav sa zhoršil natoľko, že už nevládala ani vstať z postele. Trpela ustavičnými bolesťami. Okrem toho bola schopná zjesť na posedenie skoro celé vedro ryže. Lekári jej stav nevedeli vysvetliť, ani jej pomôcť. No jej pastor sa za ňu modlil a Boh ju uzdravil a vyslobodil. Dnes je plná radosti. Pánovej a študuje na biblickej škole.
- ♦ **Brat Pal sledoval program pastora Ekmana na God TV.** Pastor Ulf práve hovoril o Božom zaopatrení. Niekoľko dní nato bola Palova viera preskúšaná. V jeho práci totiž všetci okrem neho dostali špeciálne finančné ohodnotenie. Brat Pal však odovzdal celú situáciu Bohu a odmietol bojovať za svoje práva. Namiesto toho sa rozhodol, že tú čiastku, ktorú mal dostať od zamestnávateľa, venuje na Pánovo dielo. Krátko nato dostal od svojho zamestnávateľa ospravedlňujúci list, v ktorom sa písalo, že z nejakého dôvodu prišlo k omylu a že mu vyplatia prémie nielen za tento rok, ale aj za minulý. Takto prijal dvojnásobné požehnanie.
- ♦ **Príbeh brata Abhijita:** „Než som prijal Pána, bol som zlým človekom. Veľa som pil a keď som potreboval peniaze na alkohol, kradol som ich svojmu otcovi, ktorý je pastorom. Založil som aj rockovú kapelu, aby som si zarobil na alkohol a večierky. Paradoxom je, že v tom istom čase som bol aj vedúcim chvál v našom zbore. Ježiša som ale osobne nepoznal, hral som len preto, aby som vyzeral dobre v očiach ľudí. Jedného dňa ma môj otec požiadal, aby som išiel študovať na biblickú školu Slova života. Bolo to úplne proti mojej vôli, no i tak som tam nastúpil a Božie slovo ma začalo zázračne premieňať. Rozhodol som sa dokonca ďalej pokračovať v štúdiu teológie, aby som sa mohol stať pastorom ako môj otec. Boh mi položil na srdce hlavne službu mladým ľuďom.“

(vž)

*Ak chcete túto službu podporiť, prosím, pošlite váš misijný dar na účet:
VÚB Bratislava – centrum, 68434-112/0200, použite variabilný symbol 99. Ďakujeme.*

HISTÓRIA, KTORÁ SA UŽ NIKDY NESMIE OPAKOVAŤ

SVETOVÝ PAMÄTNÝ DEŇ HOLOKAUSTU V BRATISLAVE

Od roku 2006 si každoročne v Bratislave pripomíname Svetový pamätný deň holokaustu, ktorý vyhlásilo Valné zhromaždenie OSN na počesť oslobodenia koncentračného tábora v Osvienčime (Auschwitz-Birkenau) v Poľsku. Naším hosťom bol tentoraz izraelský veľvyslanec na Slovensku, pán J.E. Alexander Ben-Zvi, ale prišli aj ďalší vzácni hostia ako Prof. PhDr. Pavol Mešťan, DrSc., riaditeľ Múzea židovskej kultúry, PhDr. Martin Korčok, PhD., zástupca riaditeľa MŽK, pastori a kazatelia niekoľkých bratislavských cirkevných zborov či ukrajinský pastor mesiánskeho zboru v Kyjeve.

Na začiatok zazneli nádherné židovské piesne v podaní hudobnej skupiny Slovo života a potom sme si pozreli dokument pod názvom *Čiara života*, o človeku, ktorý prežil holokaust. Ešte pred príhovorom pána veľvyslanca sme k téme holokaustu spoločne verejne deklarovali náš postoj ako kresťanov a Európanov; jedno zo spoločných vyhlásení, ktoré sme na našom stretnutí 24. januára predniesli, bolo toto: „Pokladáme za dôležité, aby sme si pripomínali tieto neslávne kapitoly našej histórie, a aj takýmto spôsobom konfrontovali zlo a neumožnili mu

zapustiť nové korene v čase, keď vidíme povstávať nové vlny antisemitizmu a extrémizmu v spoločnosti.“ Holokaust, čo znamená zápalná obeť, je tiež známy ako „shoah“, čo sa z hebrejčiny prekladá ako katastrofa alebo zničenie. Jeden z hlavných architektov tzv. „konečného riešenia“, teda úplnej likvidácie a genocídy Židov Otto Adolf Eichman hovoril svojim najbližším, že existencii plynových komôr Európa aj tak neuverí. Aj preto musíme pozdvihnúť svoj hlas, a to nielen z hľadiska kresťanského ale tiež historického a humánneho, aby sme sa

uistili, že pravda o holokauste nebude prekrútená a že táto katastrofa sa už nebude nikdy viac opakovať.

Sme veľmi radi, že vám v rozhovore môžeme predstaviť aj pána veľvyslanca Alexandra Ben-Zvi, ktorý je v Bratislave od augusta 2010. Je rodákom z Ukrajiny a aj preto má k Slovensku veľmi blízko. Má tiež bohaté skúsenosti z izraelských zastupiteľstiev v mnohých krajinách sveta a sme presvedčení, že jeho mandát na Slovensku bude úspešný a stane sa požehnaním pre slovenskú aj izraelskú stranu.

ANTISEMITIZMUS V EURÓPE OČAMI IZRAELSKÉHO VEL'VYSLANCA

Pán veľvyslanec J.E. Alexander Ben- Zvi

Ako by ste porovnali váš mandát veľvyslanca tu na Slovensku s tým v Moskve, Varšave a Lime, kde ste pôsobili predtým?

Na jednej strane je to rovnaké, pretože v každej krajine reprezentujeme Izrael, no na druhej strane je to vždy trochu iné, lebo každá krajina má svoje špecifiká. Napríklad v Moskve alebo v Argentíne bola naša práca viac o politike. Na Slovensku sa zameriavame hlavne na tri oblasti: ekonomiku, verejnú prezentáciu Izraela a podporu izraelskej kultúry.

Zaujímajú sa ľudia na Slovensku o Izrael?

Áno, dokonca by som povedal, že veľmi živo. Nezabúdajme, že pre Slovákov je Izrael Svätá zem a do Izraela cestuje relatívne veľa pútnikov zo Slovenska. Takisto pozorujeme veľký záujem o kultúru Izraela. Myslím si, že rezervy našich vzťahov sú najmä v ekonomickej oblasti.

Čo je podľa vás dôvodom slabšieho rozvoja v oblasti obchodu medzi našimi krajinami?

Izrael so Slovenskom priamo nesusedí, takže obchod sa nerozvíjal prirodzenou

cestou. Treba si tiež uvedomiť, že naša spolupráca je stále mladá, so Slovenskom trvá len dvadsať rokov a na rozvoj ekonomických a obchodných vzťahov treba čas. Oblasť, v ktorých by sme mohli našu obchodnú spoluprácu skvalitniť, sú špičkové technológie, ale nielen v odvetví elektroniky alebo informačných technológií, ale aj v poľnohospodárstve ako napríklad skleníky, spôsoby obrábania pôdy a podobne.

Aké sú izraelsko-slovenské vzťahy na najvyššej úrovni?

So Slovenskom máme veľmi dobré vzťahy. Slovensko niekoľkokrát dokonca podporilo naše stanoviská aj na európskej či medzinárodnej pôde. Spolupráca so Slovenskom našťastie vôbec nezávisí na tom, aká je vláda na Slovensku či v Izraeli. Mali sme korektné vzťahy vždy.

Môžete porovnať súčasný antisemitizmus v Európe a na Slovensku?

V Európe vidíme nárast nového antisemitizmu. Ten má rôzne korene, jedným z nich je tradičný antisemitizmus, ktorý vládol v Európe ešte pred druhou svetovou vojnou, ďalším koreňom je radikálny islam, ktorý antisemitizmus roznecuje.

Dá sa rast antisemitizmu presne odmerať?

Určite áno. Vieme štatisticky vysledovať počet útokov na synagógy, židovské cintoríny, množstvo publických útokov na nábožensky založených Židov len preto, že sú Židia a majú na hlave jarmulku, nosia bradu, vrkoče alebo iné symboly svojej viery. Takéto útoky sa aj nedávno stali aj vo Francúzsku, Anglicku, Nemecku a žiaľ, v celej Európe vidíme rastúci trend.

Ako je na tom Slovensko?

Musím povedať, že na Slovensku tento nárast nevidíme. Nedávno sme odmeňovali Slovákov ocenením „Spravodlivý medzi národmi“; tento rok toto ocenenie dostali devätnásti, čím počet Slovákov s týmto ocenením už presiahol päťsto ľudí, čo je na počet obyvateľov percentuálne najvyššie číslo v Európe. Títo ľudia riskovali svoje životy, aby počas druhej svetovej vojny zachránili Židov napriek tomu, že vtedajšia vláda a celé Slovensko boli nastavené úplne iným smerom. Možno aj toto je jeden z dôvodov, prečo na Slovensku antisemitizmus nerastie tak, ako je tomu v iných Európskych krajinách. Ďalším dôvodom je nepochybne aj to, že na Slovensku nie sú etablované radikálne islamské skupiny.

Aký je podľa vás liek na antisemitizmus?

Liek na antisemitizmus je legislatíva a vzdelanie. Pokiaľ je antisemitizmus posudzovaný zo zákona ako trestný čin, legislatíva ho môže takto do určitej miery utlmovať. Ale kľúčovú úlohu zohráva výchova budúcej generácie. Mladí sa potrebujú dozvedieť o tom, čo sa stalo v minulosti a prečo sa to stalo. Pravdivé poznanie im potom pomôže v tom, aby sa pričínili o to, že história sa už nikdy nebude opakovať. Aj preto teraz pomáhame vybudovať Múzeum holokaustu v Seredi, ktoré by slúžilo ako historický pomník minulosti a tiež poskytovalo priestor na vzdelávanie mladej generácie.

Deje sa v tomto smere niečo aj na základných alebo stredných školách?

Áno, na Slovensku je skupina učiteľov, ktorí robia osvetu o holokauste. Boli v múzeu *Jad-vašem* v Jeruzaleme, aby v tejto oblasti získali potrebné vzdelanie, a teda mohli o holokauste relevantne prednášať. Na týchto aktivitách sa podieľajú Ministerstvo školstva, kultúry, rôzne židovské organizácie, ale aj vy ako cirkev, keď ste pripravili *Svetový pamätný deň holokaustu*. Je dôležité získať určitý rozhľad, lebo existuje nová forma antisemitizmu, niečo, čo sa dá definovať ako „byť antiizraelský.“ Ak však niekto ide na demonštráciu proti Izraelu, ale cestou zničí židovský cintorín a nastrieka tam svastiky (hákové križe), tak to podľa mňa nie je nič iné ako antisemitizmus. Je úplne v poriadku kritizovať izraelských politikov, my to doma v Izraeli robíme neustále, ale v Európe vidíme proti-

izraelské nálady, ktoré s bežnou kritikou nemajú nič spoločné. Je zarážajúce, ak si niekto dovoľí nakresliť Dávidovu hviezdu a hákový križ a dať medzi ne znamienko rovnosti.

Aký vývoj predpokladáte v arabských krajinách, kde teraz prebiehajú veľké nepokoje?

Vývoj sa dá len ťažko predpokladať. Veľmi nám záleží na Egypte, lebo táto krajina má s nami mierovú zmluvu. Problémom je, že situácia sa môže vyvinúť tak, že k moci sa dostanú skupiny ako napríklad „Moslimské bratstvo“, ktoré by mohli mierovú zmluvu s Izraelom zrušiť. Ďalšou krajinou, ktorej vývoj bude pre nás veľmi dôležitý, je napríklad Jordánsko.

Čo je podľa vás motorom týchto zmien? Sú títo ľudia nespokojní s režimom, náboženstvom alebo je to následkom chudoby?

Situácia je veľmi komplikovaná a vývoj ovplyvňuje viacero faktorov. Ľudia v týchto krajinách vidia svojich vodcov ako žijú v neúmernom prepychu a to ich dráždi. Mladí ľudia, ktorí získajú vzdelanie a rozhľad, začínajú svoju situáciu porovnávať s tým, čo vidia napríklad v Európe. Podobne aj početné moslimské komunity v západných krajinách vidia, ako funguje demokracia a rôzne inštitúcie, sú svedkami volieb a celkom prirodzene by takéto zmeny radi videli aj vo svojich krajinách.

Je tvrdenie, že terorizmus je dôsledkom chudoby pravdivé alebo nie?

Najlepšie to vidíme na al-Kájde. Nedá

sa nevšimnúť, že terorizmus má často podporu z bohatých krajín, takže zlá sociálna situácia nie je hlavným dôvodom.

Ako vnímate Palestínsky štát a možnosti mierovej zmluvy?

Naším zámerom je, aby existovali oba štáty – Izrael aj Palestína. Chceme umožniť našim susedom, aby vytvorili štát, ktorý by s nami žil v mieri. Problémom je, že na druhej strane často nenachádzame partnera, ktorý by zastupoval všetkých Palestínčanov. Keď sme napríklad dohadovali mierovú zmluvu s Egyptom, bolo to jednoduchšie v tom, že tu bol jeden jasný líder, ktorý garantoval dodržanie zmluvy. Ďalším problémom je, že každá strana musí vedieť ustúpiť. My sme ustúpili v našich návrhoch už veľa ráz a aj niektoré naše štedré ponuky Palestínčania zamietli. Bežní ľudia v Izraeli si potom kladú otázky, ako sa vlastne dá s nimi dohodnúť, pretože oni ustúpiť zo svojich požiadaviek nemienia. Má to aj ďalšie úskalí. Keď sa ktokoľvek z ich strany stane naším partnerom, vlastní ľudia ho vnímajú ako nakloneného Izraelu a čelí problémom na domácej scéne. Navyše je veľmi ťažké vôbec takého človeka nájsť, keďže palestínske deti a mládež sú už od skorého veku cez rodinu, školu a médiá vedení k tomu, aby Izrael nenávideli.

Pán veľvyslanec, ďakujeme za rozhovor a prajeme vám úspešný pobyt na Slovensku.

(VŽ)

Pastor Ivan Zuštiak

Pán veľvyslanec a prekladateľka
Zdenka Dubanová

Predseda ICEJ na Slovensku, Peter Švec

Reinhard Bonnke

Čas sa kráti

Prinášame vám úryvok z knihy, ktorá vychádza v týchto dňoch v našom vydavateľstve. Je od Bonnkeho, ktorý založil a vedie medzinárodnú evanjelizačnú službu *Christ for all Nations* (Kristus pre všetky národy), ktorej víziou je Afrika obmytá spasiteľnou krvou Ježiša Krista. Bonnke kázal viac ako šiestim miliónom ľudí počas šesťdňovej evanjelizačnej kampane v Lagose, v Nigérii. Počas jediného dňa sa vyzbieralo viac ako milión kartičiek s rozhodnutím prijať Ježiša za Pána a Spasiteľa!

Pravý duch evanjelizácie

Evanjelizovať znamená odporúčať Ježiša. Ježiš nám ukázal, ako evanjelizovať, ako ho máme „odporúčať“ svojimi životmi a tiež slovami. Mali by sme byť „Ježišovými ľuďmi“.

Sme svetlom sveta; niet inej možnosti (Mat 5:14). Jonáš utiekol z Pánovej prítomnosti, ale v duši si niesol jeho svetlo, ktoré z neho vyžarovalo. Utajil svoje svedectvo pred kapitánom i posádkou, keď sa nalodil v Jafe. Jonáš poznal Boha a bolo to viditeľné, i keď pred Bohom utekal. Posádka búrkou zmietanej lode to vycítila.

Jonáš veľmi dobre vedel, že Boh je milosrdný. Ako by on, Jonáš, mohol ohlásiť skazu Ninive, keď dobre vedel, že Boh je láskavý a milosrdný? Ihneď pri prvom náznaku pokánia by Ninivčanom odpustil hriechy. A tak Jonáš utiekol pred Pánovej prítomnosti (Jon 1:3). Byť tam, kde je Boh, znamenalo nieť so sebou vôňu jeho milosti. Atmosféra bola nasiaknutá milosrdenstvom, ale Jonáš nechcel prejaviť súcit. Nemal ani najmenšiu chuť milo sa usmievať na monštrá, akými boli králi Ninive.

Evanjelium znamená vyslobodenie zo skazy hriechu. Jonáš bol presvedčený, že Ninive si trest zaslúži. Myslím si, že jeho postoj bol pochopteľný. Aj v žalmoch nájdeme verše,

ktoré vystihujú Jonášove pocity (pozri napr. Ž 18:37-42).

Keď Ježiš so svojimi učeníkmi prechádzal Samáriou, chcel prenocovať v istej dedinke. Avšak tamojší obyvatelia boli voči Židom nepriateľsky naladení a odmietli im poskytnúť ubytovanie. Učeníci sa tešili z toho, že mohli používať Božiu moc na uzdravovanie, ktorú im Ježiš zveril. Vedeli, že Eliáš zoslal z neba oheň na vojakov, ktorí ho prišli zajať (2Kr 1:8-14), preto navrhli, aby tú dedinu zrovnali so zemou. Koniec koncov, Boh to urobil v Sodome a Gomore. Ježiš im však povedal: „*Neviete, čieho ste vy ducha; lebo Syn človeka neprišiel zahubiť ľudské duše, ale spasiť*“ (Luk 9:55-56, Roh. pr.).

Ján Krstiteľ čelil podobnému problému. Hlásal súd ohňom. Prišiel v Eliášovom duchu a moci. Povedal: „*Hadie plemeno, kto vám ukázal, ako uniknúť pred prichádzajúcim hnevom? Veď sekera je už priložená na koreň stromov. A tak každý strom, čo neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia na oheň. V ruke má vejačku, aby vyčistil humno a pšenicu zhromaždil do svojej sýpky. Plevy spáli v neuhasiteľnom ohni*“ (Luk 3:7, 9, 17, Ekum. pr.).

To sa veľmi podobá ohnivému Eliášovmu kázaniu. Lukášov dodatok „*Ešte všelijako ináč povzbudzoval ľud a hlásal mu evanjelium*“ v tomto kontexte

vyznieva priam ironicky (Luk 3:18). Dobrá zvesť? Pekelný oheň?!

Ján neskôr videl Ježišovu službu, ale pri nej nezostúpil z neba nijaký ničivý oheň. Ján poslal svojich učeníkov k Ježišovi, aby zistil, či neoznačil nesprávneho človeka za Mesiáša. Ježiš ich poslal späť so slovami opisujúcimi Božiu milosť medzi trpiacimi a umierajúcimi a s odkazom: „*Blahoslavený je ten, čo sa na mne nepohorší*“ (Luk 7:23, Ekum. pr.).

Eliáš bol bičom na Baála, Jezábel a jej manžela Achába. Ježiš však neprišiel ako bič. On na bičovanie obnažil svoj chrbát, nie náš. Poukázal na pravú realitu, existujúcu za hranicami vesmíru. Tou realitou je srdce, ktoré každým úderom hovorí o láske a záujme o každé stvorenie. V čím hlbšej jame sa ľudstvo ocitlo, tým viac pre nich krvácalo. Takáto láska, Božia láska, je pravým duchom evanjelizácie.

Viem, že ľudia smerujú do pekla a ak mi na nich záleží, mal by som ich

varovať. Mal by som to robiť tak, akoby to boli moje vlastné deti kráčajúce po okraji sopečného krátera. V našej zvesti niet miesta pre nenávisť. Našou misiou je súciti. Keďže peklo otvára svoje bezodné ústa, aby pohltilo hriešnikov, mali by sme sa o ich duše znepokojovať. Nemôžeme sa škodoradostne tešiť z toho, že hriešnici skončia v pekle. Varovanie je jedna stránka veci, vyhrážanie sa druhá. Pre Jonáša bolo ťažké kázať. Rád ohlasoval pohromu, ale vedel, že Boh sa nerád hnevá. Boh je trpezlivý.

Hlas lásky

Často premýšľam o tom, akým tónom asi Ježiš hovoril. Ako asi znel jeho hlas, keď nariekal nad siedmimi mestami (Zjav 2:1-3:22)? Myslím si, že v jeho slovách bol veľký zármutok. Aj keď šiel do Jeruzalema, kde ho odmietli, jeho hlas bol plný lásky a do očí sa mu tísli slzy (Mat 23:37). Čo mal v srdci, sa odrazilo i v jeho hlase. Akým tónom asi prehovoril k tým ľuďom?

V Lukášovi 4:22 čítame, že „*všetci mu prisviedčali a obdivovali jeho láskavú reč, ktorá plynula z jeho úst.*“ Príslušníci chrámovej stráže, ktorých poslali zatknúť ho, sa vrátili očarení a odzbrojení jeho rečou: „*Takto hovoriť sme človeka ešte nepočuli*“ (Ján 7:46; pr. Nádej pre každého). Ako asi zneli Ježišove slová na križi: „*Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia*“ (Luk 23:34, Ekum.pr).

D. L. Moody raz v Londýne kázal pred obecnstvom, ktoré tvorilo približne 1 000 racionalistov. Stretnutie sa nieslo v nepriateľskom duchu a Moody doslova vzlykal. Po bradatej tvári mu stekali slzy, keď prítomných úpenlivo prosil, aby sa obrátili ku Kristovi. Ľady sa zrazu prelomili a stovky z nich sa obrátili. Zo stretnutia odišli premenení.

Nechcem tým povedať, že evanjelium by sa malo zmeniť na sen-

timentálny príbeh, ktorý dojem k slzám. Ježišov hlas spôsobil v ľuďoch viac než len zvrátenie hladiny ich emócií. Reagovali naň radosťou, nie slzami. Učenikom povedal, že jeho slová im majú priniesť pokoj a radosť (Ján 14:27, 15:11). Skutočne, v Ježišových slovách a učení nebolo nič, čo by sme dnes nazvali dojemnými rečičkami. Evanjelium má znieť víťazne, isto a radostne.

Isteže, to je na míle vzdialené Jonášovým varovným slovám hriešnemu mestu Ninive. Práve v Ježišovi nám zažiarila milosť a pravda. Žiaden zvon totiž neznie tak hlasno ako láska.

Spravodlivý hnev a správne priority

Boh k Jonášovi prehovoril prostredníctvom kriku, ktorý nad ním vyrástol a neskôr uschol. Jonáš sa na chvíľu posadil mimo mesta a sledoval, čo sa stane. Slnko veľmi páliło a tak si Jonáš urobil prístrešok. Boh spôsobil, že nad Jonášom vyrástol krík, ktorý ho mal chrániť pred páľavou; krík však cez noc vyschol, pretože mu červ napadol korene (Jon 4:7).

Jonáš sa rozzúrila. Boh sa ho opýtal: „*Či si sa právom rozhneval pre ricínovník* (Jon 4:9)? Jonáš bol presvedčený, že áno. Dokonca povedal, že sa rozhneval až na smrť (verš 9). Boh mu predložil svoje argumenty, ktorými sa končí kniha proroka Jonáša:

„*Tu riekol Hospodin: Tebe je ľúto ricínovníka, pri ktorom si sa nenamáhal a ktorý si nepestoval, ktorý za noc vyrástol a za noc zahynul. Mne zasa nemá byť ľúto Ninive, veľkého mesta, v ktorom je viac ako stodvadsaťtisíc ľudí, ktorí nevedia rozlíšiť pravú a ľavú ruku, a mnoho dobytky*“ (Jon 4:10-11, Ekum.pr.).

Jonášovi sa rastlina zdala dôležitejšia než životy Ninivčanov. Toto je lekcia o prioritách. Dnes funguje množstvo skupín, ktoré sa zasadujú o spravodlivé ciele. Spojené štáty sú po celom svete známe svojimi silnými

lobistickými skupinami, ktoré ovplyvňujú legislatívu vo viacerých závažných morálnych otázkach, akými je, napríklad, starostlivosť o životné prostredie. Niektorí kresťania sa v tejto sfére angažujú politicky alebo profesijne, a prečo nie? Otázka znie, kvôli čomu sa rozhodneme najviac sa hnevať?

Sociálne, morálne a environmentálne záležitosti nemožno brať na ľahkú váhu. Mali by sme sa hnevať na ohavnosti páchané dnešnou modernou spoločnosťou. Čo však otázka večného

spasenia? Ľudia angažujúci sa v pro-life hnutiach bojujú za životy nenarodených detí, čo ale robíme pre duše miliónov ľudí kráčajúcich ulicami našich miest a dedín?

Všetci nemôžeme byť kazateľmi či evanjelistami. Potrebujeme ľudí, ktorí budú vykonávať veľké množstvo rozličných zamestnaní, aby naša spoločnosť a cirkvi fungovali. Nech sa už angažujeme v akejkoľvek sfére spoločenského života, naším prvotným cieľom má byť hlásanie evanjelia všetkému stvoreniu.

Život Reinharda Bonnkeho má jasný cieľ, ktorým je evanjelizácia Afriky a hlásanie radostnej zvesti o záchrane všetkým národom sveta. To všetko sa začalo opakujúcou sa víziou, ktorú Bonnke prijal od Boha na začiatku sedemdesiatych rokov 20. storočia: Videl, ako Afriku obmýva Ježišova krv a počul Ducha Svätého volať: „*Afrika bude spasená!*“ Počnúc malými začiatkami až po súčasné obrovské zhromaždenia, dobrá zvesť spasenia v Ježišovi Kristovi sa hlásala a hlása miliónom ľudí. Výsledkom sú desiatky miliónov zachránených.

O DIVADLE, DROGOVEJ ZÁVISLOSTI A HRANICIACH PRE HERCA - KREŠŤANA

*Martin Žák pochádza z Bratislavy, má 29 rokov, vyštudoval bábkoherectvo a už niekoľko rokov nasleduje Ježiša. Pôsobí aj medzi Rómami v Plaveckom Štvrtku. Účinkoval v televíznych seriáloch, hráva predstavenia pre materské škôlky a nedávno režíroval hru *Nájdenný stratený raj*, v ktorej aj vynikajúco stvárnil rolu diabla.*

oslavách, na mládeži. Takže som zostal na „voľnej nohe“ a hral divadlo.

Ako vnímaš spojenie divadla a kresťanstva? Ide to podľa teba dokopy?

Absolútne áno. Veď aj Ježiš hovoril k ľuďom v podobenstvách, aby mu rozumeli. Podobenstvá sú zároveň niečo, čo si môžeme predstavovať. Napríklad rozsievачa si predstavujem veľmi živo a plasticky. Ježiš aj pri zázrakoch používal rôzne prostriedky, aby ukazoval Božiu moc, ktorá v Ňom bola – dotkol sa blata, pomazal oči, naslinil si ruky.

Počiatok divadla vidím v Bohu a keď je v Ježišových rukách, môže si ho použiť veľmi silno. Divadlo často pomáha ukázať komplexnejší obraz toho, čo je napísané v Slove. Divák tak dostáva aj audiovizuálny podtext a úplne ideálne je, ak naň kazateľ nadviaže Božím slovom. Divadlo patrí ku kresťanstvu.

Rád by som však zdôraznil, že nie som za naivné kresťanské divadlo. Mali by sme ho robiť na veľmi vysokej úrovni, aby oslovovalo všetkých – kresťanov, aj neveriacich. Chcem pomáhať aj ostatným, ktorí túžia ísť týmto smerom, aby sa nebáli a rozvíjali talent, ktorý im Boh dal, a divadelnými predstaveniami slúžili Bohu.

Kde sú hranice pre herca - kresťana? Určite si už dostal rôzne ponuky. Odmietol si už nejakú rolu preto, že si kresťan?

Verím, že sme chrámom Ducha Svätého, ktorý nám dáva pokoj, prípadne nepokoj, do vecí, do ktorých ideme. Raz som dostal ponuku účinkovať v seriáli, v ktorom som mal hrať jednu z hlavných postáv – homosexuála, ktorý by si „nabalil“ kamaráta, a polovicu seriálu by spolu chodili. Za túto rolu som mal dostať veľa peňazí. Prenikol ma však absolútny nepokoj, preto som si povedal, že do tohto svoj talent nevložím. Nebolo by to správne a nebolo by z toho dobré ovocie a požehnanie. Tak som povedal nie. Režisér, ktorý bol homosexuál, sa na mňa veľmi nahneval. Povedal aj ostatným režisérom, aby ma neobsadzovali, následkom čoho mi potom rok a pol nikto nezavolať, pričom predtým som hrával aj v reklamách, alebo menšie postavy v seriáloch.

Určite vnímam hranice, no niekedy hrám rád aj negatívne postavy – napríklad diabla v predstavení *Nájdenný stratený raj* – pretože chcem ukázať, aký diabol je. Ale ponuky, ktoré dostávam, veľmi rozsudujem, pretože nie všetko je na požehnanie a nie všetko buduje.

Ako si sa dostal k divadlu?

Moja mama je bábkoherečka a od troch rokov ma brávala do divadla. Už ako päťročný som hral v jednej inscenácii malú postavu; divadlo ma vždy veľmi bavilo. Počas strednej školy som chodil do dramatického krúžku *Lano* a neskôr som sa prihlásil na VŠMU na bábkoherectvo. Po skončení vysokej školy som začal aktívne hrať.

Aká bola tvoja prvá vážna postava v divadle?

Počas VŠMU som stvárnil hlavnú postavu v Shakespearovom *Macbethovi*.

Kam smerovali tvoje kroky po škole?

Mesiac pred skončením VŠMU sa stala v mojom živote dôležitá vec – obrátil som sa k Bohu. Preto som po škole túžil robiť niečo, čo chce Boh. Viedol ma tak, že som nešiel do kamenného divadla, ale založil vlastné. Začal som hrať pre deti – predstavenia po škôlkach, nemocniciach, na narodeninových

Ako vzniklo *Divadlo Agapé* a aké ponúka predstavenia?

Divadlo Agapé vzniklo v septembri 2008. Špecializuje sa na divadelné predstavenia, ale vydávame aj rozprávky na CD. Predstavenia sú určené najmä pre deti, napríklad *O lenivom lišiakovi*, *O pyšnej margarétke*, *Dobrodružstvá kapitána Kotvičku*, *Nepatríme na smetisko*. V súčasnosti pripravujem dve predstavenia: *Dúhový autobus*, pre menšie deti, a takisto aj príbeh o mojom zachránení z drog, ktorý je vlastne mojím svedectvom. Bude sa volať *Cesta do tmy* a bude určený pre stredné školy v rámci protidrogovej výchovy.

Vo svojich predstaveniach účinkuješ väčšinou sám. Čo by si povedal ako režisér o predstavení *Nájdenný stratený raj*, v ktorom zároveň vystupuješ viacerými hercami?

Martin Hunčár ma oslovil so scenárom. Veľmi sa mi páčil kontrast, že človek, ktorý je v tomto svete úplná troska, sa dostane do sveta, v ktorom je všetko čisté, tak ako to Boh stvoril. Keď však do toho chce zasiahnuť, nemôže, pretože diabol mu zobral autoritu. Ukazuje to ľudskú bezmocnosť – že ak nám diabol niečo vezme, pokiaľ sa nevrátime späť k Ježišovi, tak sme mimo. Martin aj ja sme oslovili ďalších ľudí a vznikol tím hercov. Spolu s nami ešte účinkujú Lenka Matášíková a Matej Kučera. Súčasťou tímu sú aj technici Marek Machata a Roland Kemény. Každý sme do toho vložili svoj čas a išlo to veľmi dobre. Niekedy sa predstavenie skúša aj dva mesiace, nám sa to podarilo za mesiac. Všetci z neho máme obrovskú radosť. Prvýkrát sme ho hrali na Campfeste 2010 a verím, že ho budeme ešte dlho hrať.

V Košiciach ste nedávno odohrali už desiate predstavenie. S akými reakciami sa stretávate?

Prvé predstavenia boli dobré, ale napäté, neboli sme uvoľnení. Teraz si ho už aj my herci užívame, predstavenie

začalo žiť svojím životom, a „z prachu si sadlo na pevné miesto“. Dobre naň reagujú starší aj mladší diváci, dokonca i deti do 10 rokov. Okrem toho máme otvorené dvere aj do škôl.

Plánujete v budúcnosti aj ďalšie spoločné projekty?

Z tohto predstavenia sme urobili DVD, aby si ho diváci mohli pozrieť aj doma. Myslím si však, že divadlo je divadlo, a autentický zážitok s hercom je vzácný. Tento tím sa dáva dokopy a určite plánujeme ďalšie projekty. No všetko má svoj čas.

Kedy nastal v tvojom živote ten moment, že si sa dostal od drog k Bohu?

V osemnástich som mal veľkú lásku, s ktorou som chodil rok a pol. Ale podviedla ma s mojím kamarátom, a tak ma to zobralo, že som sa chcel zabiť. Potreboval som pomoc, išiel som teda domov, ale nebol tam nikto. Tak som zobral z kuchyne veľký nôž na mäso

a priložil si ho na rebrá (teraz sa smejem, ale vtedy to bolo vážne). Chcel som si ho vraziť do srdca a zabiť sa. Vtedy sa však stalo niečo nádherné. Do miestnosti, v ktorej som bol, niekto prišiel. Cítil som tam fyzickú prítomnosť bytosti, z ktorej išla obrovská láska a teplo. Dnes viem povedať, že to

bol Ten, o kom spievame: Svätý, Svätý, Svätý. Zrazu začal do môjho vnútra hovoriť pozitívne veci o tom, čo je predo mnou. Dovtedy som bol plný negatívnych myšlienok – nevidel som zmysel života, a tak som ho chcel ukončiť. Táto bytosť ma však zahrnula obrovskou láskou a vedomím, že ma ešte čaká veľa dobrého. Zazneli slová: „Toto všetko chceš zabiť, keď ti to nepatrí?“ Vtedy som nôž odhodil. Začal som veľmi plakať a uvedomil si, že ešte nechcem zomrieť. Nasledujúcich päť rokov som tú bytosť hľadal v budhizme, ezoterike a v iných náboženstvách, ktoré, ako som si neskôr uvedomil, mi ponúkali všetko, čo malo byť len o mne a mojom šťastí, ale ja som chcel nájsť Toho, ktorý ma zachránil. Raz ma jeden kamarát, Vlado Žák z Apoštolskej cirkvi, pozval na ich stretnutie mládeže – Exit. Napriek tomu, že sa mi to zdalo zvláštne, skúsil som počas chvál na chvíľu zavrieť oči a spievať, a vtedy ma znovu prenikla prítomnosť tej bytosti, ktorá ma zachránila. Tak som tam začal chodiť. Po pol roku otázok a hľadania som uveril v Ježiša Krista a bol som vyslobodený z drog, na ktorých som „fíčal“, upokojoval sa nimi a hľadal v nich zmysel. Viem, že Boh existuje a ďakujem mu, že ma zbavil drogovej závislosti.

Čomu sa venuješ okrem divadla?

Okrem spomínaných predstavení chodím hrať pre deti na onkológiu v rámci združenia Bábky v nemocnici. Na polovičný úväzok pracujem v Modre, v ústave pre mentálne postihnutých, kde sú muži od 18 do 56 rokov, a robím s nimi divadlo. Spolu s ďalšími kresťanmi chodím do Plaveckého Štvrtku, kde sa venujeme rómskym deťom. Okrem duchovnej

služby im pomáhame rozvíjať talenty, ktoré dostali od Boha.

Čo by si chcel odkázať čitateľom Víťazného života?

Víťazte! (smiech)

Otázky kládol Marek Machata

Podľa čoho poznáš učeníka Ježiša Krista?

Peter Čuřík

„A bol nejaký učeník v Damašku, menom Ananiáš, ktorému riekol Pán vo videní: Ananiášu! A on povedal: Tu som Pane“ (Sk 9:10). Tento verš ku mne ostatné obdobie veľmi prehovára. Na pozadí veľkého príbehu zrodenia azda najväčšieho apoštola histórie kresťanstva, apoštola Pavla, je načrtnutých len niekoľko myšlienok o Ananiášovi. Kto bol vlastne damašký Ananiáš?

V prvom rade čítame, že bol **učeník**. Možno to vyzerá ako nepodstatná informácia, ale som presvedčený, že je zásadného charakteru. Bez ohľadu na to, aké je tvoje postavenie v cirkvi, ako dlho chodíš s Pánom, alebo aká povest' ťa predchádza, je dôležité, aby si zostával učeníkom Ježiša Krista. Zdá sa, že Ananiáš nemal v damašskej cirkvi významné postavenie; nebol ani apoštolom ani pastorom, dokonca ani diakonom. Sväté Písmo hovorí, že bol „nejakým učeníkom“.

1. Učeník má oči upreté na svojho majstra.

Učeník sa snaží vo všetkom napodobňovať svojho majstra, pretože vie, že ho má čo naučiť. Hovorí sa príbeh o istom vynikajúcom huslistovi, ktorý hral tak fantasticky, že nikdy neodíšiel zo scény bez neutíchajúceho potlesku. Diváci boli jeho výkonom nadšení, ale z huslistovej tváre sa dalo vyčítať, že nie je spokojný. Očami pátral po celom divadle, až nakoniec našiel, čo hľadal. Na každé jeho predstavenie totiž chodieval jeho učiteľ hudby. Virtuóz uprene hľadel na svojho majstra a až keď sa ten usmial a pokynul hlavou, huslistova tvár sa rozjasnila. Vedel, že kvalitu jeho výkonu dokáže najlepšie oceniť práve jeho učiteľ. Učeník je niekto, kto hľadá uspokojenie v očiach svojho majstra, Ježiša Krista. Nikdy sa nám asi nepodariť žiť tak, aby sme uspokojili všetkých okolo nás, ale to, na čom by nám malo najviac záležať, je radosť v očiach nášho Spasiteľa. Podobne ako keď kameňovali Štefana, prvého kresťanského mučeníka. Biblia hovorí, že Štefan „súc plný Svätého Ducha uprel zrak do neba a videl slávu Božiu a Ježiša stáť po pravici Božej a

povedal: Hľa, vidím nebesia otvorené a Syna človeka stáť po pravici Božej!“ (Sk 7:55,56). Písmo hovorí, že Ježiš sedí po pravici Božej. Na tomto mieste však Štefan, súc plný Svätého Ducha, videl Ježiša stáť po pravici Božej. Verím, že Ježiš povstal na počesť muža, ktorý ho miloval a bol skutočným učeníkom.

Keď Pán potreboval Ananiášove služby, stačilo povedať: „Ananiášu!“ a jeho učeník bol pripravený. Nedovolil, aby mu svet zakalil zrak, ešte stále ho upieral na svojho Majstra. Bez otáľania odpovedal: „Tu som Pane.“ Napriek tomu, že jeho misia bola nebezpečná,

Boh nehľadá apoštolov alebo kazateľov, stačia mu učenici. To sú ľudia naplnení láskou k Spasiteľovi, ktorí ho ochotne nasledujú kamkoľvek ich posielal.

poslúchol a poslušil Saulovi z Tarzu. Keď naňho položil ruky, hneď odišla z jeho očí slepota a bol naplnený Svätým Duchom.

2. Učeník činí učeníkov.

Keď som si dal do „googla“ meno Ananiáš, aby som sa o tomto učeníkovi dozvedel niečo viac, stalo sa presne to, čo som očakával. Internetový prehliadač vyhodil stovky odkazov na neslávneho Ananiáša z 5. kapitoly Skutkov, ale o damašskom Ananiášovi dlho nič. Bol naozaj iba „nejakým učeníkom“. No to, čo som zistil neskôr, ma šokovalo. Podľa Hippolyta Rímskeho, biskupa, ktorý žil v rokoch 170-236, teda relatívne blízko prvých apoštolov, bol Ananiáš damašký jeden zo sedem-

desiatich! Ananiáš poznal Ježiša Krista veľmi osobne. Bol jedným z tých, ktorých Pán Ježiš v 10. kapitole Lukáša vyslal, aby išli po dvoch a uzdravovali chorých. Keď sa navrátili, prišli s radosťou zvestovať: „Pane, aj démoni sa nám poddávajú v tvojom mene!“ (Luk 10:17). Bol svedkom uzdravení, zázrakov, možno sa dotýkal Pána a počul jeho podobenstvá na vlastné uši. Nevieme, ako sa nakoniec dostal do Damašku, ale vieme jedno: ostal verným učeníkom. Pán si ho možno po celý čas pripravoval práve na stretnutie so Saulom z Tarzu, aby mu mohol odovzdať všetko, čo sa za tie roky naučil. Skutoční učenici činia učeníkov. Biblia hovorí, že Saul „prijal pokrm a posilnil sa. A bol niekoľko dní s učeníkmi, ktorí boli v Damašku. A hneď hlásal v synagógach Ježiša Krista, že je on Syn Boží“ (Sk 9:19,20). Vďaka Bohu za damašských veriacich! Dali Saulovi svoj čas, pokrm, modlitby, vyučovanie. Keď bol v problémoch, neváhali vstať o polnoci a riskovať svoje životy, aby ho zachránili (v. 25). Uvedomte si, že vtedy ešte nevedeli, že zachraňujú veľkého Pavla. Opustili svoje pohodlie a riskovali životy pre akéhosi farizeja, o ktorého obrátení niektorí aj tak pochybovali. Nie vždy bude pohodlné slúžiť druhým. Láska ťa niečo bude stáť. Niekedy dáš ľuďom svoje najlepšie a oni sa ti obrátia chrbtom. Ale vždy budú Saulovia, ktorých ti Boh pošle do cesty. Nemiň tieto stretnutia len preto, že možno vyzerajú všedne. Boh nehľadá apoštolov alebo kazateľov, stačia mu učenici. To sú ľudia naplnení láskou k Spasiteľovi, ktorí ho ochotne nasledujú kamkoľvek ich posielal. Majú súcť k strateným a vedia, ako im zjaviť svojho Majstra Ježiša Krista.

Duchovné prebudenie mení Brazíliu

Podľa nedávno zverejnených údajov sa v Brazílii kresťanstvo rozrastá do takej miery, že ak by súčasný trend pokračoval, do roku 2020 by viac ako polovicu obyvateľov tvorili evanjelikálni kresťania (109 miliónov z 209 miliónov obyvateľov). V Brazílii je už toľko znovuzrodených veriacich, že ovplyvňujú všetky oblasti života. Rozvodovosť a miera alkoholizmu v krajine klesajú. Do mnohých zborov v nedele chodievajú desaťtisíce ľudí, milióny sa zhromažďujú na uliciach na obrovských zhromaždeniach chvál. Ľudia majú veľkú vieru v zázraky a uzdravenia. Na duchovný tréning sem prichádzajú kresťania z iných krajín, ktorí sa chcú naučiť prúdiť v nadprirodzene. Zažívajú, ako sú počas ich modlitieb uzdravení chorí. Vo svete, kde sa

v 20. storočí zdalo, že komunizmus a humanizmus úplne vytlačí náboženstvo, sa zrazu zrodilo najväčšie duchovné kresťanské hnutie dnešných čias. Božia moc priťahuje zástupy a tí, čo boli uzdravení, neprestávajú hovoriť o Ježišovi. Ľudia horlivo túžia vyjadriť svoju vďačnosť. Keď do mesta Brazília, kde žije 1,5 milióna obyvateľov, prišiel populárny chváliaci tím *Diante to Trono*, zhromaždilo sa až 1,2 milióna ľudí. Premenení veriaci sa naučili používať svoje hlasy aj svoje svedectvo. Miera zločinnosti klesá. Boh sa dotýka mestských samospráv a tie prijímajú rozhodnutia prospešné pre ľudí aj pre mestá.

Zdroj: CBN

Britský súd vyhlásil kresťanstvo za škodlivé pre deti

V rozsudku, ktorý bude mať závažný vplyv na budúcnosť pestúnskej starostlivosti a adopcie v Británii, Najvyšší súd rozhodol, že kresťania s tradičným pohľadom na sexuálnu etiku nie sú vhodnými adeptmi na pestúnsku starostlivosť a práva homosexuálov majú prednosť pred slobodou svedomia. Sudcovia uviedli, že kresťanská viera v oblasti sexuálnej etiky môže byť pre deti škodlivá, čím nepriamo podporili návrh Komisie pre rovnosť a ľudské práva, že existuje riziko „nákazy“ detí kresťanským morálnym presvedčením. Uvedený rozsudok sa týka manželského páru Eunice a Owena Johnsonovcov, ktorí si chceli vziať do starostlivosti dieťa. Mestská rada však zamietla ich žiadosť, pretože neboli ochotní u dieťaťa podporovať pozitívny postoj k homosexualite. Obe strany sa obrátili na súd, ktorý veľmi rázne potvrdil homosexuálne práva na úkor slobody svedomia a znemožnil Johnsonovcom vziať si dieťa do pestúnskej starostlivosti napriek tomu, že sa už v minulosti úspešne starali o viacero detí. Po tomto rozsudku už možno nikdy nebudú môcť praktizovať pestúnsku starostlivosť. Ako uvádza Minichiello Williams, riaditeľ Kresťanského právneho strediska, tvrdenie, že morálne náhľady nemajú nič spoločné s kresťanskou vierou, je jasná lož, ku ktorej sa súd uchýlil, aby odôvodnil svoj rozsudok.

Zdroj: Charisma News

Násilnosti v Nigérii pripravujú kresťanov o život

V Nigérii, prišlo podľa odhadov o život mnoho kresťanov. Pri štedrovečernom bombardovaní zo strany islamských extrémistov v decembri sa spustila vlna násilností, pri ktorej podľa správy organizácie Human Rights Watch zahynulo viac ako 200 ľudí. V prevažne kresťanskom regióne Barkin Ladi na okraji mesta Jos moslimskí útočníci vedení policajným dôstojníkom z mesta Abuja zavraždili 27. januára 14 kresťanov a na druhý deň mladí moslimovia dobodali dvoch študentov tamojšej univerzity v domnienke, že sú to kresťania. Na druhý deň skoro ráno napadli moslimskí útočníci štyri kresťanské dediny a aj na univerzite došlo k zrážkam medzi študentmi a mládežníckou moslimskou organizáciou. Neskôr došlo k zapáľovaniu domov a obchodov, pri ktorých poriadkové sily údajne strieľali omylom aj do podnikateľov, ktorí sa ponáhľali zachrániť svoj majetok. Podľa mnohých poriadkové sily situáciu nezvládajú, a preto sa v meste konali aj protestné pochody.

Zdroj: Charisma News

Stránku pripravil Tomáš Počai. Všetky správy boli redakčne krátené.

Operácia „Vianočné dieťa“

Každoročne sa podieľame na distribuovaní balíčkov od organizácie *Samaritan's Purse*. Do tejto akcie sa po celom svete zapájajú stovky kresťanských organizácií. Nám sa podarilo rozdať 180 balíčkov pre deti z turistického oddielu *Boanerges*, pre sociálne slabšie rodiny z mestskej časti Ružinov, pre ústav *Karola Matulaya* v Dúbravke a pre *Detský domov Nádej* v Bernolákove. Okrem odovzdania balíčkov sme pripravili aj sprievodný program so zvesťou evanjelia, na ktorom sa podieľali niektoré deti z nášho zboru, operná speváčka Katka Krčmárová, pastor Martin Hunčár a mládež Slova života. Deti boli veľmi otvorené a vďačné. Pre mnohé z nich to boli jediné darčeky, ktoré na Vianoce dostali.

Detský tábor NA SKALE 2011

Chata Komenského, Račkova dolina

Nástup: 9.7.2011 o 17:00 pred večerou, Odchod: 16.7.2011 o 12:00 po obede

Organizátor: Slovo života Bratislava. Program zabezpečujú skúsení učitelia nedeľnej školy. Stretnutia s kreatívnym zvestovaním Božieho slova, hry, šport, výučbu angličtiny prirodzenou formou, výlety do lesa a iné prekvapenia.

Doprava: Individuálne alebo naším prenajatým autobusom z Bratislavy, ktorý bude zastavovať cestou do Račkovej doliny (20 Eur na osobu za cestu tam aj späť).

Chata a okolie: Chata sa nachádza blízko obce Pribylina. V areáli sa nachádza volejbalové ihrisko, nízke laná, ohnisko, pieskovisko a hojdačky, na lúke môžeme hrať aj futbal, vo vnútri sa dá hrať stolný futbal a ping-pong. <http://www.rackova.sk/>

Cena: 100 EUR na dieťa. V cene je zahrnuté ubytovanie, plná penzia počas siedmich dní, starostlivosť o dieťa, sladkosti aj odmeny. Prihláška s podrobnejšími informáciami a zľavami je na www.slovozivota.sk.

Patrik – apoštol Írov (5. storočie)

Misionár s duchovnou autoritou

Po viacerých článkoch o gréckych a latinských cirkevných otcov a konciloch sa teraz prenesieme na **Britské ostrovy**, kde sa kresťanstvo rozšírilo veľmi skoro. Postavou, ktorá po úvodných storočiach v kresťanskom živote na Britských ostrovoch najviac vyčnieva, je **Patrik** (asi 389-461), ktorý vošiel do dejín ako **apoštol Írska**. Existuje pomerne málo spoľahlivých informácií, ale koluje veľa legiend, ktoré pochádzajú až zo 7. storočia. Najspoľahlivejšie informácie o Patrikovi čerpáme z jeho dvoch zachovaných listov.

Narodil sa pravdepodobne v Škótsku ako syn kresťanských rodičov. Jeho otec pôsobil ako úradník, člen mestskej rady a zároveň diakon, starý otec bol kňazom. Patrik nebol veľmi veriaci, zaujímal ho skôr svetský život. Keď mal asi 16 rokov, írski piráti prepadli statok jeho otca a spolu s inými ho odvieďli do zajatia. Predali ho do otroctva v Írsku, kde pásol ovce a trpel hladom. Zrejme v tejto ťažkej situácii dospel k skutočnej viere v Boha. Vo svojom liste *Confessio* (Vyznanie) spomína: „Ale keď som prišiel do Hibernie, každý deň som pásol stádo a modlil sa niekoľkokrát denne. Boha som miloval čoraz viac, malsom pred ním bázeň a moja viera rástla. Môj duch bol pohnutý do takej miery, že za deň som sa modlil niekedy až stokrát a podobne aj v noci. Okrem toho som sa zdržiaval v lese alebo na vrchu a vstával som ešte za tmy, aby som sa modlil, či bol sneh, mráz alebo dážď. Napriek tomu som sa nikdy necítil chorý, ani som nemal nechť do práce, lebo, ako teraz chápem, horel vo mne oheň Ducha.“

Okrem toho sa v otroctve dokonale naučil po írsky a spoznal tamojšie obyčaje a spôsob života. Po šiestich rokoch sa mu podarilo ujsť na lodi smerujúcej do južného Francúzska. Po troch dňoch sa dostal na breh svojej vlasti, no ešte dlho blúdil o hlade, kým našiel svojich rodičov. Neskôr mal však videnie o tom, že sa má vrátiť do Írska ako evanjelista. V liste *Confessio* píše: „Vtedy som mal videnie, videl som človeka menom Viktorikus, ktorý prišiel z Írska s množstvom listov a jeden z nich mi dal prečítať. V prvom riadku stálo: Hlas Írov – a ako som čítal ďalej, zdalo sa mi, že počujem hlasy, ktoré patrili ľuďom z Volkatských lesov nachádzajúcich sa pri Západnom mori. Akoby maj jednohlasne volali: Prosíme ťa, synu, príď opäť medzi nás...“ Patrik poslušne videnie a vrátil sa do Írska ako misionár. Najskôr však niekoľko rokov žil ako mních na Lérinských ostrovoch pri Azúrovom pobreží, potom ho vysvätili za kňaza a okolo r. 425 ho **Martin z Tours** ustanovil za biskupa. V tých časoch bolo Írsko presýtené **pohanstvom** a žilo tu len veľmi málo kresťanov. Na ľud mali neobmedzený vplyv pohanskí kňazi – **druidi** a národní speváci – **bardi**. **Druidi** tvorili pevne organizovanú kňazskú vrstvu, ktorá rozhodovala nielen

v právnych a politických záležitostiach, ale aj v oblasti vedomostí a morálky.

Okolo roku 432 začal Patrik prechádzať Írsko krížom

krádom a všade s apoštolskou horlivosťou hlásal Božie slovo. Najskôr priviedol k viere hospodára, u ktorého slúžil ako otrok, a potom samotného kráľa Laoghaira. Patrikova práca bola veľmi úspešná, ale zažíval aj veľa odporu a nebezpečenstiev. Dôležitým prvkom jeho služby bola **duchovná moc**. Zachoval sa príbeh o tom, ako na Veľkonočnú nedeľu v roku 433 údajne prerušil pohanskú oslavu začiatku jari. Všetky ohne boli vyhasnuté a ľudia čakali na kráľa Laoghaira, aby zapálil nový oheň, ktorý si ľudia odnesú domov. Patrik narušil tento sviatok tým, že zapálil veľkonočný oheň hneď oproti kopcu, kde mal zapáliť oheň sám kráľ. Druidi sa rozhnevali a kráľovi tvrdili, že ak tento oheň neuhasia hneď v tú noc, bude horieť a oslabovať kráľovskú moc naveky. Druidom sa nepodarilo ten oheň uhasiť a samotný Patrik vyviazol z konfliktu bez ujmy. Tradujú sa aj ďalšie príbehy o jeho bojoch s okultnou mocou druidov, ktoré pripomínajú Mojžišov boj s egyptskými čarodejníkmi. Svojou horlivosťou získal pre kresťanskú vieru aj mnoho druidov a bardov. Jeden z bývalých bardov začal nadšene skladať piesne na Kristovu oslavu.

Cirkev, ktorú založil, nezávisela na Ríme a neskôr sa stala centrom evanjelizácie nielen v Británii, ale aj v západnej Európe. Tisíce ľudí v Írsku sa obrátili ku Kristovi. Celkovo pokrstil okolo 120 tisíc ľudí, založil približne 300 cirkevných zborov a za 30 rokov jeho práce sa prakticky celé Írsko stalo kresťanským, takže dostalo prezývku „Ostrov svätých“. Pokrstených Írov učil Patrik čítať a písať a tých najschopnejších ustanovil do služby. Dominantnou črtou írského kresťanstva sa stali kláštory, ktoré boli centrami vzdelanosti. Mnohí írski mníši v nasledujúcich storočiach pôsobili ako významní misionári v západnej Európe.

Zdroje: Wikipedia – otvorená encyklopédia

Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva

www.abcsvatych.com

www.pohanstvi.net

Spracoval Tomáš Počai

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍTAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 300 kusov. Pokračujeme vo farebnej obálke a vo zväčšenom formáte! Verím, že tieto zmeny budú prínosom. Časopis rozposielame **zadarmo** už na viac ako 1 300 adries. Od našich čitateľov dostávame veľa povzbudení, no potešíme sa, ak nám opäť napíšete. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za *každý* príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo. Vopred ďakujeme za vašu pomoc.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na: Slovo života int., P.O. Box 17, 814 99 Bratislava; VÚB BA - centrum, č. ú.: 68434-112/0200, var. s. 11

Prosíme vás tiež, aby ste nás informovali o prípadnej zmene vašej adresy. Ďakujeme.

naše vydavateľstvo. Podrobnosti o konferencii budú na www.krestaniavmeste.sk a www.slovozivota.sk.

Pozývame vás na konferenciu s argentínskym prebudeneckým kazateľom **Sergiom Scataglinim**, ktorá sa uskutoční v dňoch 21. a 22. mája 2011 v bratislavskom Istropolise. Konferencia sa koná pod záštitou platformy *Kresťania v meste* (KvM).

Zhromaždenia s bratom Sergiom budú v sobotu večer, v nedeľu ráno a v nedeľu večer. Sergio Scataglini je u nás známy knihou *Oheň jeho svätosti*, ktorú ponúka aj

OBJEDNAJTE SI KÁZANIA NA CD

27.2.2011	Peter Čuřík	Ako uplatňovať duchovnú autoritu	C1102271	2,30 Eur
20.2.2011	Peter Čuřík	Odmietam žiť pod strachom! CD - mesiaca	C1102201	2,30 Eur
13.2.2011	Vladimír Vrábek	Neboj sa zlej správy.	C1102131	2,30 Eur
6.2.2011	Peter Čuřík	Ako sa dá prebývať v skrýši Najvyššieho ?	C1102061	2,30 Eur
30.1.2011	Peter Čuřík	Ako obstáť v súženiach života ?	C1101301	2,30 Eur
23.1.2011	Peter Čuřík	Damašský Ananiáš alebo tvoja úloha v tímovej práci	C1101231	2,30 Eur
16.1.2011	Peter Čuřík	LÍDER, L- láska, I-informácia, D- druhí, E- entuziazmus, R- rozmnoženie	C1101161	2,30 Eur
9.1.2011	Peter Čuřík	Aj ty môžeš chodiť s Bohom ! CD - mesiaca	C1101091	2,30 Eur
2.1.2011	Martin Hunčár	Bez cieľov sa nikam nedostaneš	C1101021	2,30 Eur
26.12.2010	Peter Čuřík	Čo ťa činí veľkým človekom?	C1012261	2,30 Eur
19.12.2010	Peter Čuřík	Otázkou je, čo nosíš vo svojom duchu	C1012191	2,30 Eur
12.12.2010	Martin Hunčár	Máš upretý zrak na Ježiša?	C1012121	2,30 Eur
5.12.2010	Peter Čuřík	Charakteristiky horlivej modlitby CD - mesiaca	C1012051	2,30 Eur
28.11.2010	Peter Čuřík	Dávanie vyvážené prijímaním	C1011281	2,30 Eur

PRAVIDELNÉ NEDEL'NÉ BOHOSLUŽBY

DK Dúbravka, modrá sála,
Saratovská 2/A
Električka č.5; autobus č. 83
Nedeľa o 10.00 hod.
(súbežný program pre deti)

PRÍDTE A ZAŽITE ČERSTVÝ BOŽÍ DOTYK

Veríme, že JEŽIŠ je stále
OZAJSTNÝM RIEŠENÍM na
BEŽNÉ PROBLÉMY úplne
obyčajných a NORMÁLNYCH
ĽUDÍ.

On zachraňuje,
uzdravuje a
vyslobodzuje. Pod'me
Ho spolu chváliť a
oslavovať.

Kliknite na www.slovozivota.sk:
Stará adresa, ale **NOV IMID**
a **NOV INFORMÁCIE**.
Pravidelný „update“ akcií v našom
zbore, za **UJMAV**
ROZHOVORY, knihy na čítanie
, **kZNE ONLINE**, **eSHOP**
s najnovšími produktmi.

**VÍTAZNÝ
ŽIVOT** 1/2011

Registračné číslo
Ministerstva kultúry:
EV 3275/09

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články,
svedectvá, reportáže a oznamy o nových knihách,
audio a videokazetách a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Adresa: Slovo života int., P. O. Box 17
814 99 Bratislava, tel./fax: 02-44 46 11 95

e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady:
P. Čuřík, M. Hunčár, L. Bašnárová,
T. Počai, M. Miškovcová

Vizuálna koncepcia: Matej Wittgruber,
Stanislav Kundrát
Fotografie: M. Vajdová, J. Melko,
M. Hunčár, M. Machata, I. Štrbáková
Prešlo jazykovou korektúrou.

SPOMIENKOVÝ DEŇ HOLOKAUSTU

SILVESTER SŽ 2011

Konferencia viery 2011

Bratislava, Istropolis (kinosála) 15-17. apríla

„...a poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí!“ (Ján 8:32)

Srdečne vás pozývam na našu každoročnú konferenciu viery, ktorá je vždy jedinečnou príležitosťou na čerstvé stretnutie s Bohom. Veľmi sa teším na službu Rani Sebastian z Malajzie, ktorá nám slúžila zvlášť koncom deväťdesiatych rokov. Spolu s worshipovou kapelou *Slovo života* nás budú viesť do Božej prítomnosti aj *Tretí deň* z Košíc a kresťanský komorný orchester *Zoe*. Verím, že Boh bude znovu potvrdzovať svoje Slovo.

Rani Sebastian, misionárka z Malajzie

Rani Sebastian v súčasnosti žijúca v Kanade je skúsená misionárka a kazateľka, ktorá má jedinečný vzťah s Duchom Svätým. S Pánom chodí od roku 1977 a Boh si ju často používa v duchovných daroch a v prorockej službe. Zhromaždenia s ňou sú vždy plné Božej prítomnosti.

Kresťanský komorný orchester ZOE pravidelne účinkuje na kresťanských konferenciách a spoluorganizuje benefičné a evanjelizačné koncerty. Členmi orchestra sú študenti VŠMU, hráči orchestra Slovenskej filharmónie, SND, Slovenského rozhlasu a Capelly Istropolitany.

Åke Carlson, učiteľ Božieho slova zo Švédska

Pastor Åke je výnimočným učiteľom Božieho slova, ktorý vedie rastúcu cirkev v Jteborgu. Mnoho rokov vyučuje na biblických školách po celom svete, obzvlášť na tému oslobodenia. Åke Carlson vyštudoval psychológiu, spolu s manželkou majú syna a dcéru.

Miro Tóth (KE) a kapela *Tretí deň*

Miro je lídrom worshipovej kapely *Tretí deň* a zároveň vedúcim mládeže AC na Slovensku. Na našej konferencii budú slúžiť po druhýkrát, veríme, že Boh si ich službu znovu mocne použije.

PROGRAM KONFERENCIE:

Piatok, 15.4.2011 Istropolis, kinosála, 18.30 **Rani Sebastian**
Sobota, 16.4.2011 Istropolis, kinosála, 10.00 **Peter Čurík (worship Tretí deň)**
Sobota, 16.4.2011 Istropolis, kinosála, 14.30 **Åke Carlson**
Sobota, 16.4.2011 Istropolis, kinosála, 16.30 **Miro Tóth (KE)**
Sobota, 16.4.2011 Istropolis, kinosála, 18.30 **Rani Sebastian**
Nedeľa, 17.4.2011 DK Dúbravka, modrá sála, 10.00 **Åke Carlson**